

- можливість використання надлишкових ресурсів. В Україні, наприклад, здебільшого дешевше купити регіональний банк і перетворити його у філію, ніж відкривати філію «з нуля».

Таким чином, на сучасному етапі в банківському секторі України відбувається активізація процесів злиття і поглинання, зокрема, за рахунок виходу з ринку іноземних інвесторів, в тому числі російських, та, відповідно, консолідації вітчизняного капіталу. У середньостроковій перспективі український банківський ринок, незважаючи на активізацію інтеграційних процесів з ЄС, залишиться непривабливим для західних інвесторів через високі ризики, зменшення прибутковості та отримання значних збитків, зростання вимог центральних банків країн, впровадження Базель III щодо вирішення проблем, пов'язаних із наслідками кризи суверенних боргів. Загалом банківський сектор України характеризується низьким рівнем конкуренції, що, в свою чергу, перешкоджає створенню ринкових стимулів до інтенсивного розвитку банків, оптимізації витрат та покращення якості банківського обслуговування, а отже, і гальмує розвиток банківської системи. Більше того, у вітчизняній банківській системі спостерігається класичний розподіл Парето – 20% українських банків володіє 80% сукупних активів, решта 80% вітчизняних банків володіє 20% активів.

УДК 657:421.3

Юрій Вишинський, ст. гр. БОМ-51, Василь Процик, к.юр.н., доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Yurii Vyshynskiy, Vasyl Protsyk

INTERNATIONAL EXPERIENCE IN FORMATION OF THE ENTERPRISE'S ACCOUNTING POLICY

В процесі переходу від планових до ринкових методів управління бухгалтерський облік в Україні, як інформаційна система управління зазнав певних змін і ще потребує суттєвих напрацювань. Це вимагає уважного вивчення зарубіжного досвіду у цій сфері, адже успішна інтеграція України у загальноєвропейський та світовий ринки неможлива без використання вже розроблених і узгоджених стандартів інформаційного забезпечення господарської діяльності, зрозумілих нашим партнерам у зовнішньоекономічній співпраці.

В різних країнах світу облікова політика регулюється неоднаково. Наприклад, у Великобританії і Нідерландах встановлення облікової політики в меншій мірі структуризовано і не настільки деталізовано, як наприклад у США. З іншого боку, в багатьох інших європейських країнах має місце тенденція до уніфікації бухгалтерського обліку, що обумовлює його більшу структуризованість.

На нашу думку, безліч альтернативних систем бухгалтерського обліку, існуючих як усередині однієї країни, так і "в різних країнах в цілому, показує, що одного оптимального рішення задачі формування облікової політики не існує. Відсутність такого рішення є наслідком технічних і політичних складностей, супроводжуваних формування облікових стандартів. У світовій практиці можна виділити три основні системи регулювання облікової політики: державною, державними органами або самими фірмами.

Усі зміни облікової політики повинні мати економічні наслідки. Позитивні наслідки включають упорядкування інформації, доступної інвесторам та іншим

користувачам, з метою економічного обґрунтування рішень і скорочення витрат для користувачів, пов'язаних з одержанням інформації.

Первинними характеристиками облікової інформації вважають адекватність і надійність. При цьому під адекватністю розуміють таку інформацію, яка є основою для оцінки майбутніх перспектив діяльності підприємства.

Бухгалтерська інформація визнається надійною, якщо вона об'єктивна і правильно відображає процеси фінансово-господарської діяльності підприємства.

Особливо важливе значення має висвітлення відмінностей між податковою і фінансовою звітністю на Заході та рекомендацій західних фахівців з цього приводу. Адаптація обліку в Україні повністю орієнтований на потреби податкового законодавства і, фактично, поки що ігнорує нові групи користувачів фінансової звітності, які з'явилися з переходом до ринкової економіки. Згідно з цим найбільш привабливим для України є досвід Німеччини, де практично не існує різниці між правилами оцінки, які використовуються для фінансової звітності третіми сторонами і для задаткових цілей.

Створюючи шляхом приватизації в Україні підприємства, акціонерні компанії, де менеджер, буде відокремлений від власника, потрібно насамперед врахувати інтереси акціонерів. У цьому випадку можливе використання досвіду Франції: застосування обов'язкових правил для ув'язки річної звітності окремих підприємств з податковим законодавством.

У західних країнах податкове законодавство надає підприємствам ряд можливостей для проведення гнучкої політики оцінки товарних запасів, амортизації основних засобів в умовах спаду ділової активності, інфляції, конкуренції. Можливості українських підприємств у здійсненні власної облікової політики поки що обмежені.

Отже, уникнути подальших змін у обліку України не вдасться. І вагомий аргумент про проблему перенаванчання практичних працівників і витрати необхідні для цього, вже зараз може бути значною мірою пристосований і спростований фактичною необхідністю здійснення обліку, додання звітності для іноземних партнерів за вимогами, що діють у інших країнах.

УДК 336.276

Роман Гринчуцький, аспірант

Національний університет водного господарства та природокористування, Україна

ВПЛИВ ЗРОСТАННЯ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ

Roman Hrynychutskyu

IMPACT OF PUBLIC DEBT INCREASE ON THE ECONOMY OF UKRAINE

Державний борг є невід'ємною частиною більшості фінансових систем світової спільноти і відіграє значну роль в макроекономічній системі держави.

Обсяги боргів переважної більшості країн світу постійно збільшуються, причиною цього є дефіцит бюджетів, витрати на підтримку національної валюти, фінансування соціальних та інфраструктурних програм, які не співмірні з державними бюджетами країн, що їх реалізують. Отримані позики дозволяють країні швидко вирішувати наявні проблеми та фінансувати національні проекти. Неefективне використання запозичень збільшує навантаження на державний бюджет наступних років.

Для України державний борг є гострою фінансовою проблемою. Державний і гарантований державою борг на 31.12 2013 року становив 584, 114 млрд. грн. (73,078 млрд.дол. США) [1]. Основна причина росту запозичень – неспроможність фінансування соціальних програм за рахунок державного бюджету та постійний